

பங்களாதேஷ் தொழிற்சாலை விபத்தும் அதன் அழிவுகளும் மனித நயத்தினை உலுப்பி விட்டுள்ளது. குறுகிய கால இடவெளிக் குள் பல ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் தொழிற்சாலை விபத்துகளில் உயிரிழந்துள்ளார்கள். ஒன்பது மாடிக் கட்டிட இடிபாட்டில் ஒருசிலர் உயிரோடும் மீட்கப்பட்டுள்ளார்கள், ஆயிரக் கணக்கானோர் உயிரிழந்துள்ளார்கள்.

வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக நாளாந்த போராடும் ஏழை உழைப்பாளியின் உயிர் தீ விபத்துக்குள்ளும், கட்டிட இடிபாடுகளிலும் அர்த்தமற்று அழிந்து போகிறது. எல்லாரையும் போல நானும் வாழ வேண்டும், குடும்பம் குழந்தைகளை பராமரிக்க வேண்டும் என்ற நனைப்போடும் தொழிலுக்கு செல்லும் மனிதன் பிணமாக மீட்கப்படுகிறான்.

ஐந்தாம் பருவம் மனதின் உலகம்...?

இது தான் மனித முதலகைளின் கொலை வெறிக் கொள்கை. தாங்கள் கோபி கோபியாக பணத்தினை திரட்டிக் கொள்ள அப்பாவி தொழிலாளர்களின் உயிர்களை விலங்குகளைப் போல பலி கொள்கிறார்கள். அமெரிக்க, ஐரோப்பிய பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் முதலீடுகளுக்கு தரகு வலை பார்ப்பவர்களும், இவர்களுக்கு துணை போகும் அரசும் தனது சொந்த நாட்டு மக்களையே அழித்தொழிக்கின்றார்கள். அன்னிய நாட்டு முதலாளிக் கோடிக் கணக்கில் இலாபம் சம்பாதித்து கொடுக்கும் இந்த தரகு முதலாளிகள், தொழிலாளர்களின் அடிப்படையை உரிமைகளையோ, பாதுகாப்பினையோ சிறிதளவு கட்ட கவனத்தில் கொள்வதில்லை. மாறாக அவர்களை மிரட்டி தங்கள் நலன்களை பாதுகாத்து கொள்கிறார்கள். கஸ்ரத்திற்கு மாறடிக் கும் இந்த அப்பாவித் தொழிலாளர்களும் எந்தவித மறுப்பும் தெரிவிக்க முடியாத நிர் பந்தத்தில் குறைந்த வருவாய்க் காக பணிந்து போக வேண்டியுள்ளது.

இன்று பங்களாதேஷில் ஏற்பட்ட விபத்துக்கு பாதுகாப்பு உறுதி செய்யப்படாத நிலைமை, அதாவது. ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளிகள் தொழில் புரியும் ஒன்பது மாடிகள்

